

покращення до 55,1% зносу; в 2018 р. показник склав 60,6%, тобто гірше, ніж незадовільний рівень, а в 2019 р. – 56,9% [2]. Як можемо бачити, останнього часу відбувається коливання значень даного показника, що викликає потребу в більш детальному його розгляді для виявлення причин таких коливань.

Розрахунок лінійного тренду доводить, що навіть покращення деяких періодів не вплинуло на загальну негативну тенденцію; кут нахилу прямої свідчить про високу вірогідність повернення до небезпечного та навіть критичного рівня у найближчі роки при збереженні без змін усіх факторів впливу.

Список використаних джерел:

1. Методичні рекомендації щодо розрахунку рівня економічної безпеки України [Електронний ресурс]: затверджені наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 29.10.2013 р. № 1277. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=MetodichniRekomendatsii>.
2. Основні засоби України [Електронний ресурс]. *Державна служба статистики України*: офіційний сайт. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/oper_new.html.

Михайлюк М. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ВЕНЧУРНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Венчурне інвестування – це довгострокові високоризикові інвестиції в капітал нових високотехнологічних стартапів (або вже добре відомих венчурних компаній). Останні являють собою, як правило, відносно невеликі підприємства, орієнтовані на розробку і виробництво наукомістких продуктів. Венчурна індустрія найбільш розвинена в США. Також ця сфера активно розвивається в Європі і в Китаї.

Венчурні інвестиції можна визначити як фінансування проектів, що мають хорошу перспективу, але не вийшли ще на фондову біржу. Це вкладення коштів в реалізацію нової ідеї, автори якої є власниками бізнесу, але у них недостатньо фінансів, щоб реалізувати її. Механізм венчурного інвестування нескладний: власник грошових коштів надає їх автору інноваційної ідеї для її реалізації, стаючи при цьому, як і інші учасники, співвласником проекту і отримуючи дохід в розмірі, який обумовлюється при укладенні угоди. Тобто має місце

купівля інвестором частки в справі, що має хорошу перспективу. Якщо проект розвивається успішно, капітал інвестора значно збільшується.

Згідно із дослідженням агенції Wealthfront, близько 2% кращих венчурних фондів генерують 95% прибутку. Тобто ситуація з венчурними фондами нагадує ситуацію зі стартапами – гроші і слава йдуть найсильнішим. Втім, широкий венчурний капітал все одно обганяє фондові індекси. Згідно з даними Cambridge Associates, за двадцять п'ять років венчурний капітал показав 13,38% доходності проти 9,83% прибутковості індексу S&P 500. А прибутковість венчурного капіталу ранніх стадій склала 54,4% [1].

Незважаючи на те, що венчурні інвестори мають у своєму розпорядженні великими сумами грошей, зазвичай вони вкладають капітал у відносно невелику кількість угод. Досить часто венчурні фірми з капіталом в сотні мільйонів доларів керують менш ніж 30 інвестиціями протягом всього терміну життя свого фонду [2]. Причина цього полягає в тому, що партнерам доводиться особисто управляти кожною досконалою угодою протягом терміну до десяти років. У венчурних фірм може бути багато грошей, але час завжди дуже обмежена. Маючи лише невелика кількість інвестицій, венчурні інвестори, як правило, дуже вибірково ставляться до типу угод, які вони здійснюють, зазвичай роблячи лише кілька вкладів в рік.

Для упорядкування вкладень і зниження ризиків процес фінансування проекту зазвичай ділиться на кількох етапів, які називаються раундами. У різних випадках інвестор може проводити фінансування з використанням декількох раундів або одного з них. Іншими словами, розбивка на раунди – це умовність, і вона зовсім не обов'язкова.

Посівний раунд (seed-раунд) – перший етап залучення коштів, на якому інвесторами найчастіше виступають засновники стартапу, їхні родичі або друзі. Іноді венчурні інвестори беруть участь в pre-seed раунді. Це найперший етап залучення інвестицій, при якому у початківця стартапу серед напрацювань може бути лише цікава ідея. Фінансування на стадії посіву є найбільш ризикованим, тому що інвестор ще не бачить кінцевого продукту і має в своєму розпорядженні лише попередні оцінки реалізації проекту. У США посівний капітал зазвичай починається з декількох сотень тисяч доларів і не перевищує \$ 1 млн [3].

Наступні раунди оперують вже працездатним стартапом із життєздатним продуктом, клієнтською базою і відповідним планом розвитку.

Часто у венчурному інвестуванні фігурує термін «бізнес-ангел». Бізнес-ангел – приватний венчурний інвестор, що забезпечує фінансову та експертну підтримку компаній на ранніх етапах розвитку [4]. Часто відносини між венчурними фірмами і їх клієнтами починаються з інших професіоналів з області – наприклад, бізнес-ангелів, які зробили невеликі інвестиції в компанію на ранній стадії, або підприємців, яких вони могли фінансувати в минулому.

Венчурні капіталісти фінансують тільки гідні стартапи. Зрештою, вони виписують великі чеки малій кількості компаній, що дозволяє їм інвестувати тільки в добре підготовлені бізнеси.

Хоч деякі венчурні капіталісти і готові співпрацювати з не встигли зарекомендувати себе фірмами, найкраще вийти з ними на контакт через яке заслугує на довіру ресурс. Венчурні фірми – це великі гравці, тому засновникам стартапів слід зробити все можливе, щоб максимально зацікавити їх. Таким чином, венчурне інвестування – динамічний та мобільний вид вкладення ресурсів, який дозволяє реалізувати ризикові проекти, що можуть мати суттєву суспільну користь.

Список використаних джерел:

1. Архієреєв С., Попадинець О. Роль державної підтримки розвитку венчурного бізнесу для збільшення випуску високотехнологічної та інноваційної продукції [Електронний ресурс] URL: <http://www.niss.gov.ua/Monitor/May08/08.htm>.
2. Герасимчук В. Г., Школьна О. В. Управління ризиками в іноземному венчурному фінансуванні інноваційних проектів. Вісн. нац. ун-ту Львів. політехніка. Пробл. економіки та упр., 2014, № 628. 424-429.
2. Литвин І. В. Планування фінансового забезпечення і реалізації інноваційних проектів венчурних підприємств. Вісн. нац. ун-ту Львів. політехніка. Менедж. та підприємництво в Україні: етапи становлення і пробл. розв, 2018, № 624. 191-199.
3. Осецький В. Л. Інвестиції та інновації: проблеми теорії і практики. К.: Інститут аграрної економіки УААН, 2013, 412 с.